

[Behnke]

gang. Vi glæder os til at få hele lovområdet forbedret endnu mere, end de to lovforslag her er udtryk for.

For at forbedre ministerens mulighed for at få de foreliggende forslag vedtaget, har vi mod indrømmelser lovet at stemme for de foreliggende lovforslag også ved tredjebehandlingen. Det løfte vil Fremskridtspartiet selvfølgelig indfri og holde. Til gengæld er vi ikke forpligtet længere end til det. Hvis det bliver os, der også skal indgå aftaler til efteråret, er vi selvfølgelig 100 pct. med fortsat.

Med disse bemærkninger, som jeg ønskede at få sagt allerede nu, håber vi, at der ikke senere kommer en unødigt fortolkning af, hvor langt disse to lovforslag rækker. Men som sagt: Opbakning til de nævnte ændringsforslag og opbakning bag begge lovforslagene, når de kommer til tredje behandling på torsdag.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre er glad for, trods alt, at vi er nået hertil med hensyn til vedtagelse af reklamefinansiering og en radiofond. Der har været diskussion om dette emne, i hvert fald hvor jeg har deltaget, siden oktober 1987. Jeg ved, der også har været megen diskussion tidligere.

Vi har ca. 250 lokalradioer rundt om i landet og næsten lige så mange opfattelser af, hvad de rigtige løsninger havde været. Jeg har med glæde bemærket, at også det, man kan kalde græsrodsradioer, dvs. radioer, der ikke forventer at sælge reklamer, fordi de har en ret snæver målgruppe, har givet 100 pct. tilslutning til de to lovforslag, der er til behandling i dag.

Bestræbelserne har hele tiden fra vores side været at give lokalradioerne en finansieringsmulighed og at skaffe en støttemulighed for små radioer med svage indtægtsgrundlag.

Hvad angår finansieringsmuligheder, har reklamer været et emne, der har været inde i lang tid. Jeg vil godt om synspunkterne for og imod reklamer slå fast, at for Det Radikale Venstre er lokalområdernes virksomheder en del af kulturlivet i lokalområderne. Vi ønsker ikke at betragte kultur som noget snævert, og kultur er slet ikke, når vi taler om lokale aktiviteter, noget, der går på tværs af de sektorer, vi ellers nogle gange beskæftiger os med, specielt herinde i Folketinget. Erhvervsvirksomhederne er en del af lokalområdet kulturelle identitet og

er med i kulturlivet på mange forskellige måder.

Vi er ikke nervøse for reklamer i Det Radikale Venstre. Vi tror faktisk på, at en flytning af reklamemidler fra papir til æter er mulig. Det kan vi også se nogle miljømæssige perspektiver i, som vi kan være tilfredse med. Vi tror også grundlæggende, at lytterne selv kan forholde sig til reklamer, både dem i æteren og de reklamer, der kommer på papir.

Vi tror i øvrigt, at uddannelsen i folkeskolen om den slags tekster giver bonus på længere sigt og gør børn og unge og senere voksne kvalificerede til at forholde sig til reklamer som sådan.

Omkring støttemuligheder har vi fra starten tilsluttet os Socialdemokratiets og SF's idé om at have en pulje penge et eller andet sted fra til uddeling til særlige radioer, som så kunne søge om det. Vi har også bestræbt os på at finde midler til at fylde i den fond. Her har Det Radikale Venstre skilt sig fra SF og Socialdemokratiet, i hvert fald i starten af diskussionerne, hvor vi var mere åbne for reklamer, end de to andre partier var.

Der har i starten været tale om, at det kun var reklameindtægterne, der skulle belægges med en afgift. Ved at give lov til at have reklamer i lokalradioerne gav man dem en indtægtsmulighed, og det synes vi man kunne belægge med en koncessionsafgift, som vi kaldte det på det tidspunkt. Straks ringede utallige lokalradioer op til folketingsmedlemmerne, bl.a. også til mig, for at fortælle mig om alle de omgængelsesmuligheder, en sådan afgift ville give, og det fik os til at tænke på andre løsninger for at undgå de mange omgængelsesmuligheder. Derfor endte vi med at tale om, at det var hele indtægtsgrundlaget for lokalradioerne, der skulle danne grundlag for en afgift. Det betyder også noget psykologisk rigtigt, nemlig at afgiften ikke blev så stor, som vi først havde regnet med, hvor vi talte om 20 pct. Nu er vi nede på 10, og muligvis kan vi komme endnu længere ned, når vi ser, hvordan det går.

Det Radikale Venstre var forbeholdent i starten af disse diskussioner vedrørende dagbladene, men vi har ikke for mange dagblade i Danmark. Vi mener i Det Radikale Venstre, at de er vigtige organer i den demokratiske debat, hvis man skal være lidt højtidelig, der skal foregå her i landet. Derfor er det vigtigt, at vi stadig